

ת"פ 33128/06/22 - מדינת ישראל נגד מחמוד עלאמה

בית משפט השלום בחיפה

ת"פ 33128-06-22 מדינת ישראל נ' עלאמה(עציר)

בפני כבוד השופט שלמה בנג'ו

בעניין: המאשימה

מדינת ישראל

באמצעות תביעות חיפה

נגד

הנאשם

מחמוד עלאמה

על ידי עו"ד סלאח עבאס ו/או עו"ד אסף צברי

מטעם הסניגוריה הציבורית

גזר דין

כתב האישום המתוקן:

הנאשם הורשע על פי הודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן, בעבירות הבאות:

כניסה או ישיבה בישראל שלא כחוק - עבירה לפי סעיף 12 (1) לחוק הכניסה לישראל, התשי"ב - 1952 (3 עבירות); פריצה לרכב בכוונה לגנוב - עבירה לפי סעיף 413 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (2 עבירות); הפרעה לשוטר במילוי תפקידו - עבירה לפי סעיף 275 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977; איומים - עבירה לפי סעיף 192 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977.

לפי עובדות כתב האישום המתוקן, בהן הודה הנאשם, הוא תושב איזור יהודה ושומרון- בית אומר, ועל כן, כניסתו לישראל ושהייתו בה טעונה אישור כדין. למרות זאת, נכנס ושהה בישראל שלא כחוק, בשלוש הזדמנויות, כמפורט להלן.

האישום הראשון - בין התאריכים 14-15.5.22 ובין השעות 20:00 - 2:00, בשעה מדויקת שאינה ידועה למאשימה, ברחוב נתנזון 49 בעיר חיפה, התפרץ הנאשם לרכב קאיה, בכך שהחדיר כלי בין שמשות חלון משולש קטן בדלת שמאלית אחורית למסגרת החלון, וניפץ השמשה תוך גרימת נזקים למסגרת.

בהמשך, הכניס את ידו ופתח את דלת הנוסע באמצעות הידית הפנימית בכוונה לבצע גניבה. הוא חיטט ברכב והוציא חלק מתכולת תא כפפות בחלקו הקדמי ימני של הרכב מחוץ לתא, על גבי המושב הימני הקדמי.

כתוצאה ממעשיו של הנאשם נגרם נזק לרכב הקאיה בשווי של - 1,041 ₪.

האישום השני - בין התאריכים 12-19.5.22, בחניון "מאיה" שברחוב קדושי בגדד 30 בחיפה, במועד ובשעה מדויקים שאינם ידועים למאשימה, התפרץ הנאשם לרכב מיצובישי, באופן שניפץ את שמשות חלון משולש שמאלי אחורי של הרכב, וניפץ שמשה אחורית של הרכב בכוונה לבצע גניבה.

כתוצאה ממעשיו של הנאשם נגרם נזק לרכב המיצובישי בשווי של - 15,962 ₪.

עמוד 1

האישום השלישי - בתאריך 6/6/22 בשעה 11:13 או סמוך לכך, הבחינו השוטרים נטע לוי וירין זגורי בנאשם שעמד בסמוך לתחנת אוטובוס, בכניסה לתחנה המרכזית בחיפה, ומשם התקדם רגלית לעבר המנהרה, לכיוון רכבת חוף הכרמל. בהמשך, לאחר שאבד קשר עין עם הנאשם, ובחלוף מספר דקות, אותר הנאשם בשנית, על ידי השוטרת נטע, כשהוא שוהה בחוף דדו, באיזור המדשאות, נשען על עץ. השוטרת ניגשה אליו והזהרה בפניו באמצעות תעודת מינוי. בתגובה, דחף אותה הנאשם עם שתי ידיו בפלג גופה העליון, והחל לרוץ במעלה הגבעה, קפץ לכיוון חניון הרכבים, תוך שהשוטרת נטע רודפת אחריו, וצועקת לעברו "**תעצור משטרה**" מספר פעמים.

בסוף, אותר הנאשם ע"י השוטרת, כשהוא שוכב מתחת לרכב טויוטה, הוא נעצר והוכנס לניידת המשטרה.

בהמשך ובעת נסיעת הנאשם בניידת, בעודו יושב במושב האחורי, הרים את רגלו השמאלית מעלה לכיוון השוטר ירין וניסה לבעוט בו.

באותן נסיבות, ולאחר שנעצר הנאשם והובא לתחנת המשטרה בחיפה, בשעה 14:00 או סמוך לכך, עת נלקח הנאשם על ידי השוטר מרק מידר לשטוף את פניו, איים עליו הנאשם בפגיעה שלא כדין בחייהם של אחרים, בכך שאמר כי "**אם הוא יכנס שוב לבית הסוהר, ברגע שישתחרר לאחר כמה חודשים הוא ישיג נשק גלוק בשטחים וירה באנשים כי אין לו מה להפסיד**". עוד אמר, כי יש לו חברה בטמרה, והוא יודע איך הכל עובד, וזאת במטרה להפחידו ו/או להקניטו.

התיק שצורף - הנאשם הודה וצירף תיק נוסף מבית משפט השלום בראשל"צ ת"פ 34919-07-22 ואלה העובדות בהן הודה הנאשם:

בתאריך 6.6.22 סמוך לשעה 01:00, יצאה סול להב מבית העסק "פלאג-אין", ברח' משה בקר 14 ראשון לציון, סגרה את דלת העסק אך לא נעלה אותה. בהמשך, בשעה 03:30 לערך, הגיע הנאשם שהינו תושב האזור, אשר לא החזיק בהיתר עבודה או שהייה בישראל, נכנס לבית העסק מהדלת, ניגש לדלפק הכניסה, פתח מגירות שונות ותר אחר דבר הניתן להיגנב, הוא נטל תיבה שהכילה אותה עת כסף מזומן בסך של מאות שקלים שסכומם המדויק אינו ידוע ויצא את המקום כשתיבת הכסף בחזקתו (**להלן: "התיק המצורף"**).

ראיות לעונש:

ב"כ המאשימה הגישה כראיות לעונש, את גיליון הרשעותיו הקודמות של הנאשם (ג/1) וכן את המאסרים המותנים התלויים ועומדים נגדו (ג/2 ו-ג/2 א').

ב"כ הנאשם לא הגיש ראיות לעונש.

טענות הצדדים:

ב"כ המאשימה הגישה טיעונים בכתב לעניין העונש (סת/1), עמדה על חומרת מעשיו של הנאשם, אשר נפרשו על פני ארבעה אישומים בתאריכים שונים, כולל התיק המצורף. היא עמדה על הערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה ממעשיו של הנאשם, על הנזקים שנגרמים לקורבנות העבירה, על מדיניות הענישה הנוהגת, ועתרה לקבוע מתחמים שונים לכל אחד

מהאישומים בתיק הנוכחי, ומתחם נפרד לתיק המצורף. בהעדר אפיק שיקומי ביקשה שבית המשפט יטיל על הנאשם מאסר של - 44 חודשים, תוך הפעלת המאסרים המותנים התלויים כנגד הנאשם במצטבר, לצד עונשים נלווים.

ב"כ הנאשם טען כי מדובר בנאשם שהוא צעיר-בגיר, בן 21, רווק בן למשפחה קשת יום, בריאות הוריו אינה תקינה, כך גם מבחינת יכולותיהם הקוגניטיביות של השניים. הסניגור טען כי מדובר באנשים על סף פיגור, אך לא היו לו מסמכים להציג בפני בית המשפט.

הוא עמד על נסיבות ביצוע העבירות וביקש לקבוע מתחם אחד לכלל האישומים, ולכל הפחות לשני המקרים של ההתפרצות לרכב בחיפה, שבוצעו בסמיכות זמנים נוכח הסבירות, כלשונו, כי בוצעו באותו לילה. נטען כי ביחס לרכבים אלה, נגרם נזק כתוצאה מהפריצה, אך לא נגנב מתוכם דבר, בוודאי לא חפצים יקרי ערך. כמו כן, התייחס הסניגור ליתר ההתפרצויות, טען שהן לא מלוות בהתחכמות יתרה, הנזק לא רב.

באשר ליתר העבירות מול השוטרים, נטען כי הדברים נאמרו בלהט הרגע. עוד נטען, כי הנאשם נעצר באופן אלים, אם כי הודה הסניגור כי הייתה התנגדות מסוימת מצד הנאשם למעצר. הסניגור תולה את התנהגותו של הנאשם בגילו הצעיר, בחוסר בשלותו, ומהמצוקה ממנה הוא מגיע.

הסניגור טוען כי המתחם לגבי עבירות הפריצה לרכב, נע בין מס' חודשי מאסר בעבודות שירות ועד לשנת מאסר, כך גם לגבי ההתפרצות למקום שאינו בית מגורים. ולגבי עבירת האיומים, המתחם נע בין מאסר מותנה ועד למס' חודשי מאסר בפועל, ובסיכומו של דבר עתר לקבוע מתחם הנע בין 6 חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות ועד ל-18 חודשי מאסר.

אשר להעדר אופק שיקומי טען הסניגור, כי מדובר בתושב הרשות, אין אופק שיקומי כי החוק לא מאפשר הפנייתו לשירות המבחן לבחינה כזו. מדובר בצעירים שמבצעים עבירות, מדרדרים לפשע, ואם היו אזרחי המדינה ניתן היה לשקם אותם ובשל העדר יכולות כלכליות הוא גם לא היה יכול להשתחרר ממעצרו. הסניגור ביקש להתחשב במכלול הנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה ביניהן גילו הצעיר של הנאשם, ההודאה, החיסכון בזמן שיפוטי, צירוף תיק נוסף, מכלול נסיבות ביצוע העבירה ובסופו של יום נותר להטיל עונש מאסר חד ספרתי כלשונו, ולחפוף את המאסרים המותנים. כמו כן, ביקש להימנע מהטלת קנס, פיצוי.

דבר הנאשם בטרם מתן גזר הדין:

הנאשם בדברו טרם מתן גזר הדין, הבטיח שלא יחזור וייכנס שוב לישראל, טען שהוא מצטער על מה שעשה והבהיר שהשהייה בכלא קשה עליו.

דין והכרעה עונשית:

ריבוי אירועים (סעיף 40יג לחוק העונשין):

כתב אישום בתיק העיקרי מחזיק שלושה אישומים של כניסה לישראל שלא כחוק ופריצה לרכב בכוונה לגנוב. בתיק המצורף מדובר בעבירה של התפרצות לבית עסק וגניבת מזומנים ממנו.

כעולה מעיון בעובדות כתבי האישום שבהם הודה הנאשם, מדובר באירועים שונים האחד מהשני.

בתיק הנוכחי, אני קובע את חלוקת האירועים כדלקמן:

האירוע הראשון - בתאריכים 14-15/5/22 ברח' נתנזון בחיפה, התפרץ הנאשם לרכב, חיטט ברכב והוציא חלק מתכולת תא הכפפות על גבי המושב הימני קדמי;

האירוע השני - 12-19/5/22 ברח' קדושי בגדד בחיפה, התפרץ הנאשם לרכב;

האירוע השלישי - 6/6/22 בשעה 11:13 בתחנה מרכזית בחיפה, זוהה הנאשם על ידי השוטרים וכאשר ניגשה אליו שוטרת דחף אותה ונמלט וכשאותר ניסה לבעוט בשוטר (לא הואשם בניסיון תקיפה) וכשהובא לתחנת המשטרה בחיפה, איים על השוטרים;

האירוע הרביעי - נשוא התיק שצורף מבית משפט שלום בראשון -מתאריך 6/6/22 בשעה 03:30 לפנות בוקר בראשון לציון, התפרץ הנאשם לבית עסק וגנב משם מזומנים.

מדובר בארבעה אירועים שונים, במקום ובזמן, נעדרי זיקה האחד לשני, הדמיון לבדו של עבירות ההתפרצות לרכב, אינו יוצר את הזיקה הנדרשת לצורך קביעה כי מדובר באירוע אחד.

בהעדר זיקה בין האירועים, כנדרש על פי הפסיקה (ראו: ע"פ 4910/13 ג'אבר נגד מדינת ישראל (29.10.14), יש לקבוע מתחמי ענישה נפרדים לכל אחד מהאירועים.

אשר לבקשת הסניגור לקבוע כי כל האישומים בהם הורשע הנאשם מהווים אירוע אחד, לא מצאתי כי ניתן לכפות על הנסיבות והעובדות שבכתב האישום, זיקה הדוקה, ולקבוע כי מדובר באירוע אחד מתמשך, שנפרש על פני ארבעה אירועים. גם לא מדובר בזיקה הדוקה בין האישום השני לשלישי. יצוין, כי האחרון קרוב מבחינת סמיכות זמנים לאירוע ההתפרצות לבית העסק בראשון לציון (התיק המצורף), אך האירוע השלישי אירע בחיפה ועסק באיומים ואלימות כלפי השוטרים, ואילו האירוע בראשון לציון, עסק בהתפרצות לבית עסק.

לפיכך, אני קובע כי מדובר בארבעה אירועים נפרדים, המצריכים קביעת מתחמים שונים. בגזירת העונש יקבע עונש כולל לכלל האירועים (סעיף 40ג (ב) לחוק העונשין).

הערך החברתי שנפגע ומידת הפגיעה בו (סעיף 40ג (א) לחוק העונשין):

בעבירות הרכוש פגע הנאשם בקניינו של אדם וברכושו, בזכותו לפרטיות ובביטחונו, הנאשם גרם נזקים לבעלי הרכוש. נזקים אלה אינם אך ורק פונקציה של הנזק הממשי שנגרם לרכב או לבית העסק, אלא יש להם השלכות רחבות יותר על קורבנות העבירה - פגיעה בביטחון האישי של כל אדם שרכבו או עסקו נפרץ ופרטיותו חוללה.

בעבירות האלימות כלפי השוטרים, הפרעה בתפקידם בנסיבות המתוארות, איום עליהם שיירה עליהם בנשק כשישתחרר, הטיל עליהם אימה, פגע במה שהם מסמלים, בשלטון החוק, פגע ביכולתם של השוטרים למלא את תפקידם ללא מורא פן יפגעו. בעניין זה אפנה לדברים שנאמרו בע"פ 9878/09 מדינת ישראל נ' מוסא (20.9.2010):

"משטרת ישראל היא הלכה למעשה הגילוי היום יומי של שלטון החוק במדינת ישראל שוטרי משטרת ישראל, כמו אנשי שאר זרועות הביטחון, עושים לילות כימים למען שמירה על ביטחון הציבור, ועל כן מחויבים אנו לעשות ככל שניתן על מנת להגן עליהם מפני מי שמנסים להלך עליהם אימים ולפגוע בעבודתם החשובה, אשר נעשית למען כלל הציבור ולהבטחת ביטחונו האישי. ללא הגנה ראויה על אוכפי החוק לא תוכל המדינה להבטיח לציבור הרחב אכיפה יעילה של החוק והבטחת הסדר הציבור".

בעבירה של כניסה לישראל, פגע הנאשם ביכולת המדינה לנטר את הבאים בשעריה, ולבחור מי יכנס ומי לא. ניטור ובדיקה שהיא חיונית, מפני סיכון בדמות אנשים כמו הנאשם, שאינם נכנסים לישראל בתום לב, כדי להתפרנס, אלא כדי לבצע עבירות ולפגוע ברכושם של תושבי המדינה, תוך פגיעה בערכים המוגנים החוסים תחת חוק הכניסה לישראל.

הפגיעה בערכים המוגנים היא ברמה בינונית-גבוהה.

מדיניות הענישה (סעיף 40ג (א) לחוק העונשין):

עבירות פריצה לרכב בכוונה לגנוב - בעבירות אלה מוטלים לרוב עונשי מאסר בפועל, כך למשל:

ברע"פ 7577/17 **נסראללה נסיראת נגד מדינת ישראל** (24.12.17) - נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם על החלטת בית המשפט המחוזי דכאן שדחה את ערעורו כנגד חומרת העונש שהוטל עליו על ידי מותב זה. באותו עניין דובר על מי שהורשע בגניבת רכב ופריצה לרכב בכוונה לגנוב, וכן צורף תיק נוסף בעבירות של נהיגה בזמן פסילה, ללא רישיון נהיגה וללא ביטוח. באותו מקרה קבעתי מתחם ענישה הנע בין 9-18 חודשי מאסר בפועל וגזרתי על הנאשם עונש לש 9 חודשי מאסר בפועל, תוך הפעלת עונש מאסר מותנה.

ברע"פ 4338/15 **כהן נגד מדינת ישראל** (23.6.15) - דובר על נאשם שהתפרץ לרכב תוך ניפוץ שמשו וגנב ארנק ומסמכים וכסף, ונדון ל-6 חודשי מאסר והופעלו 6 חודשי מאסר במצטבר.

ברע"פ 4738/20 **אבו סביתאן נגד מדינת ישראל** (22.7.2020) - דובר על נאשם שהתפרץ בצוואת לרכב וגנב ממנו עשרות אלפי שקלים. אושר מתחם שבין חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות ל-16 חודשי מאסר והנאשם נדון ל-9 חודשי מאסר בעבודות שירות.

בעפ"ג (חיפה) 20738-08-14 **מדינת ישראל נ' אבו חאטום** - בית המשפט המחוזי דכאן, קבע מתחם ענישה שנע בין 6 ל-12 חודשי מאסר בפועל לעבירה של התפרצות לרכב וגניבה מרכבו עונשו של המשיב שם הועמד על 7 חודשי מאסר, בתיק בו ניפץ את שמשו הרכב וגנב ממנו תיק ובו מסמכים אישיים ומעיל (הורשע בפריצה לרכב וגניבה מרכב), ו-5 חודשי מאסר בתיק בו ניפץ את שמשו הרכב אך נמלט מבלי ליטול דבר (הורשע בפריצה לרכב), תוך שנקבע כי העונשים יצטברו זה לזה, והכל - במקום עונש מאסר כולל של 7 חודשי מאסר (4 בגין התיק הראשון ו-3 בגין השני), שהוטל עליו בבית משפט השלום.

עבירת השב"ח - מתחם העונש ההולם נקבע ברע"פ 3677/13 **מוחמד אלהרוש נגד משינת ישראל** (8.12.14), להלן: **"הלכת אלהרוש"** (והוא כולל חמישה חודשי מאסר הכוללים את המאסר המותנה, וקנס בין 0 ל-2000 ₪ ובלבד

שלא מדובר בנאשם נעדר עבר פלילי, שאז לגביו ייתכן לקבוע מתחם גבוה יותר. שונים הם פני הדברים כאשר מדובר במי שנכנס לשטחי המדינה שלא כדין ומבצע עבירות נלוות, כגון עבירות רכוש, ועבירות נגד גורמי אכיפת החוק, כפי שביצע הנאשם בעניינו, שאז נדרשת ענישה הולמת שתבטא את חומרת מעשיו של הנאשם ותהווה ענישה מרתיעה עבורו.

עבירת ההתפרצות לבניין שאינו מקום מגורים או תפילה - הענישה הנוהגת בגין עבירה זו, כשהיא לבדה, נעה ממספר בודד של חודשי מאסר בפועל ועד עונשי מאסר בפועל משמעותיים לריצוי מאחורי סורג וברח - הכל בהתאם לנסיבות המעשה ולנסיבות העושה. ראו למשל:

בעפ"ג 17761-02-18 **אבו סנינה נ' מדינת ישראל** (27.1.19) - המערער הורשע על פי הודאתו, במסגרת הסדר טיעון, בעבירות של התפרצות לבניין שאינו מקום מגורים וביצוע גניבה ובעבירה של שינוי זהות של רכב. בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם בגין מעשיו של המערער עומד בין 9 ובין 18 חודשי מאסר בפועל, והשית על המערער עונש של 12 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי ופיצוי לנפגע העבירה בסך 12,000 ₪. ערעור על גזר הדין נדחה, אך נקבע כי הרף התחתון של מתחם העונש ההולם למעשיו של המערער עומד על מאסר בפועל של מספר חודשים.

בעפ"ג 54218-01-14 **נריה עמיהוד נ' מדינת ישראל** (11.3.14) - הורשע המערער בעבירת התפרצות בצוותא לבניין שאינו דירה וביצוע גניבה בכך שפרץ לבית ספר יסודי בלילה וגנב מחשבים וציוד נוסף. מתחם הענישה שנקבע בבית משפט השלום נע בין 6 ובין 30 חודשי מאסר ועל המערער נגזרו 10 חודשי מאסר בפועל ומאסר על תנאי. בית המשפט המחוזי הקל בעונשו של המערער והעמידו על 6 חודשי מאסר בפועל בשים לב לעברו הפלילי הנקי.

בת"פ 17282-03-21 **מדינת ישראל נ' רפי בן חיון** (12.9.21) - הנאשם הורשע, על פי הודאתו, בעבירה של פריצה לבניין שאינו דירה וביצוע גניבה בכך שגנב ממחסן שואב דיסון בשווי 1,800 ₪. בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין תקופת מאסר קצרה ועד 12 חודשי מאסר בפועל. על הנאשם הושתו 3 חודשי מאסר בפועל, הופעל מאסר מותנה במצטבר כך שעל הנאשם נגזר לרצות 9 חודשי מאסר בפועל בצירוף ענישה נלווית.

בת"פ 55583-01-17 **מדינת ישראל נ' אלמגרי** (11.6.19) - הנאשם הורשע על פי הודאתו, במסגרת הסדר שלא כלל הסכמה עונשית, בעבירת פריצה לבניין שאינו מקום מגורים וביצוע גניבה. באותו מקרה, הנאשם התפרץ למכולת וגנב 1,000 ₪ וכן כ- 1,000 קופסאות סיגריות פזורות בתוך קרטונים. נקבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות ועד ל- 18 חודשי מאסר בפועל. על הנאשם, בעל עבר פלילי מכביד, הושתו 10 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית.

עבירת האיומים - ככל שהעבירה עומדת לבדה, מתחם העונש הנוהג בפסיקה הוא מתחמים של עד שנת מאסר בפועל (ראו: רע"פ 96/16 **טמזרטי נ' מדינת ישראל**; רע"פ 9704/06 **גרמן סלונים נגד מדינת ישראל**; עפ"ג 3328-05-15 **פלויני נגד מדינת ישראל**; עפ"ג 5601-09-17 **אמנד אגרוף נגד מדינת ישראל**; ת"פ 21139-04-17 **מדינת ישראל נגד שמואל יעקב**; ת"פ 19590-07-22 **מדינת ישראל נגד יהב ישראל**).

כאשר מתלווה לעבירת האיומים עבירות נוספות, למשל הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, העונשים יטו לעבר מאסרים

ממושכים יותר (ראו: רע"פ 5579/10 דוד קריה נגד מדינת ישראל ; רע"פ 9057/12 בילל מצרי נגד מדינת ישראל ;
רע"פ 31/15 ציון אפרסמון נגד מדינת ישראל ; ע"פ (ב"ש) 38759-05-14 יניב זגורי נגד מדינת ישראל ; ע"פ
(חיפה) 30098-10-14 גאבר חבקה נגד מדינת ישראל; ת"פ (ב"ש) 9336-05-22 מדינת ישראל נגד אל הוזייל).

נסיבות שקשורות בביצוע העבירה (סעיף 40 לחוק העונשין):

מדובר בנאשם שביצע את העבירות באופן שיטתי, תוך שהוא פוצח בסדרה של עבירות התפרצות, החל מ-14/5/22, ועד ל-6/6/22 שאז נתפס ונעצר על ידי השוטרים בעבירות אחרות.

בכל אחת מהפעמים, התפרץ הנאשם לרכבים ופעם אחת לבית עסק, גרם לנזק, תוך שהוא מנסה לגנוב מהרכבים פרטים יקרי ערך והצליח לגנוב מבית העסק מזומנים.

באישום הראשון בתיק העיקרי, גרם לנזק כספי בסך של כ-1,000 ₪, באישום השני באותו תיק, גרם לנזק כספי בסך של כ-16,000 ₪, בתיק המצורף גרם נזק כספי של מאות שקלים.

באישום השלישי בתיק העיקרי, לאחר שהתבקש לעצור ולהזדהות על ידי השוטרים, דחף את השוטרת עם שתי ידיו בפלג גופה העליון, נמלט, אותר כשהוא שוכב מתחת לרכב, נעצר על ידי אותה שוטרת, בהמשך בעת הנסיעה בניידת, בעודו יושב במושב האחורי, הרים את רגלו השמאלית לכיוון השוטר שישב בניידת וניסה לבעוט בו.

בהמשך, כאשר הובא לתחנת המשטרה, לא נרתע וגם שם כאשר שטף את פניו איים ואמר כי: **"אם הוא יכנס שוב לבית הסוהר ברגע שישתחרר לאחר כמה חודשים הוא ישיג נשק גלוק בשטחים ויירה באנשים כי אין לו מה להפסיד"**, כמו כן אמר, כי יש לו חברה מטמרה והוא יודע איך הכל עובד (ראו סעיף 4 לכתב האישום בתיק העיקרי).

מעשיו של הנאשם, התאפיינו בתעוזה רבה, כשהוא מפעיל כוח, גורם נזקים, לא נרתע מהשוטרים, נמלט מהם, מאיים עליהם באלימות, ואף השמיע איום מאוד חריף, של שימוש בנשק כלפי השוטרים, לפיו הוא יירה בהם כאשר ישתחרר, כי אין לו מה להפסיד.

מכלול המעשים מאופיין בחומרה רבה ובמידת אשם גבוהה.

מתחם העונש ההולם (סעיף 40 ג (ב) לחוק העונשין):

מתחם העונש מושפע, בעיקר, מנסיבות ביצוע העבירה ודרגת האשם שהפגין הנאשם, על מנת לשקף הלימה ראויה בין חומרת המעשה בנסיבותיו ומידת האשם שהפגין הנאשם בעת ביצוע המעשה, לבין הגמול העונשי לו הוא ראוי.

לאחר שבחנתי את מכלול השיקולים, נמצא לנכון לקבוע מתחם ענישה הנע בין 6-18 חודשי מאסר בפועל, לכל אחד מהאירועים, לצד עונשים נלווים.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה (סעיף 40א לחוק העונשין):

מדובר בנאשם יליד 2001, לחובתו 3 הרשעות קודמות, בגין חלק מהן ריצה עונשי מאסר, הישנה ביותר היא מ-2017, בגין זריקת חפץ לעבר כלי תחבורה נוסע.

שתי הרשעותיו האחרונות הן בגין כניסה לישראל שלא כחוק. בהרשעה השנייה מיום 28/11/21, הוטל עליו מאסר קצר של 14 יום לצד עונשים נלווים, ובהם מאסר מותנה של 30 יום, ובהרשעתו האחרונה מ-13/1/22, האריך בית המשפט את המאסר המותנה בן ה-30 יום התלוי ועומד נגד הנאשם, והטיל עליו התחייבות להימנע מהעבירה בסך 1,000 ₪.

אין בעניינו של הנאשם תשתית ראייתית המעידה, או היכולה להעיד על אופק שיקומי. אשר לטענות הסניגור בדבר חוסר יכולתו של הנאשם לקבל תסקיר שיצביע על אפיק שיקומי. ראשית, הסניגור לא ביקש הפנייה לתסקיר. שנית, גם אם הנאשם תושב הרשות, יכלה ההגנה להראות כי פניו של הנאשם לשיקום וכל כניסותיו לישראל היו למטרות פרנסה, אלא שלמרבה הצער, המציאות מלמדת אחרת.

מבט על מכלול מעשיו של הנאשם, הכוללים את כל דרכו העבריינית החל מהרשעתו הראשונה, ועד הלום, מלמד על התנהגות פורצת גבולות, פוגענית, מבלי שהנאשם ירא את החוק ואוכפיו, נכנס לישראל פעם אחר פעם, ועונשי המאסר שמטיל עליו בית המשפט, לא מרתיעים אותו. הוא נכנס לישראל פגע ברכוש הזולת, במס' הזדמנויות, וגם כאשר הוא נתקל במשטרה, שאז היינו מצפים לראות מורא מהחוק, הוא מרהיב עוז, נמלט מהשוטרים ובעודו בתוך תחנת משטרה מאיים לפגוע בשוטרים, לאחר שישתחרר, ויירה בהם בנשק. אדם כזה מעיד על עצמו, במו מעשיו, כי הוא בעל רמת מסוכנות גבוהה, שאין פניו לשיקום.

לצד השיקולים לחומרה, אין להתעלם מהשיקולים לקולה ובהם, גילו הצעיר, העובדה שהנאשם הודה בכל האישומים נגדו בהזדמנות הראשונה, חסך מזמנו של בית המשפט, הביע חרטה.

בהינתן מכלול השיקולים דלעיל, יש להטיל על הנאשם עונש מאסר מרתיע וממשי, המשקף הלימה ראויה בין מעשיו של הנאשם ומידת האשם שהפגין, לבין סוג העונש ומידתו. כמו כן יש להטיל על הנאשם עונש כלכלי בדמות של קנס, נוכח הנזקים שגרם.

בכל הנוגע למאסרים המותנים התלויים ועומדים כנגד הנאשם, מדובר במאסרים חבי הפעלה, ובנסיבות המצטברות יש להפעילים במצטבר לעונש המאסר שיוטל על הנאשם, כמצוות החוק. נוכח חומרת מכלול מעשיו של הנאשם, תדירות הכניסה לישראל, לצד ביצוע עבירות, אין בנמצא שיקולים המאפשרים לעמדתו לחפוף את העונשים.

אשר על כן, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 38 חודשי מאסר בפועל מיום מעצרו 6/6/22.

ב. מופעלים מאסרים מותנים בני 30 יום כל אחד מהם, מת"פ 4213-01-22 ומת"פ 50485-11-21.

ג. המאסרים המותנים יופעלו במצטבר לעונש המאסר הנ"ל.

ד. סך הכל ירצה הנאשם 40 חודשי מאסר בפועל מיום מעצרו הנ"ל.

ה. 8 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו, שלא יעבור בתוך תקופה זו עבירת רכוש מסוג פשע

ו. 6 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו שלא יעבור בתוך תקופה זו עבירת אלימות לרבות איומים.

ז. 3 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו שלא יעבור עבירה על חוק הכניסה לישראל ו/או עבירה של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו.

ח. מופעלת התחייבות כספית בסך של 1,000 ₪ מת"פ 4213-01-22 שתשולם בתוך תקופת המאסר, ככל שלא תשולם, ירצה הנאשם 5 ימי מאסר תמורתה.

ט. מוטל קנס בסך 2,000 ₪ או 10 ימי מאסר תמורתו, הקנס ישולם בתוך תקופת מאסרו, לא ישולם - ירצה הנאשם 10 ימי מאסר תמורת הקנס.

י. נוכח הקנסות שהוטלו, אמנע מהטלת פיצוי על הנאשם.

זכות ערעור תוך 45 יום לבית המשפט המחוזי.

ניתן היום, ט' שבט תשפ"ג, 31 ינואר 2023, במעמד הצדדים.